

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Landesgericht Feldkirch (Αυστρία) στις 24 Οκτωβρίου 2012 — Armin Maletic, Marianne Maletic κατά lastminute.com GmbH και TUI Österreich GmbH

(Υπόθεση C-478/12)

(2013/C 26/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Feldkirch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Armin Maletic, Marianne Maletic

Εναγόμενες: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, το οποίο αφορά τη θεμελίωση της δικαιοδοσίας των δικαστηρίων του τόπου κατοικίας του καταναλωτή, την έννοια ότι, στην περίπτωση που ο αντισυμβαλλόμενος (εν προκειμένω ταξιδιωτικός πράκτορας με έδρα στην αλλοδαπή) χρησιμοποιεί έναν συμβαλλόμενο (εν προκειμένω διοργανωτή ταξιδιών με έδρα στην ημεδαπή), όταν πρόκειται για αγωγές στρεφόμενες κατ' αμφοτέρων, το εν λόγω άρθρο εφαρμόζεται και στον συμβαλλόμενο που εδρεύει στην ημεδαπή;

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 12, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 25 Οκτωβρίου 2012 — Minister van Financiën κατά X BV

(Υπόθεση C-480/12)

(2013/C 26/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Minister van Financiën

Αναιρεσίβλητη: X BV

Προδικαστικά ερωτήματα

1) α) Πρέπει τα άρθρα 203 και 204 του ΚΤΚ ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 859 (και ειδικότερα, σημείο 2, στοιχείο γ', του

ΚΕΚΤΚ ⁽²⁾) να ερμηνευθούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε η (απλώς και μόνον) υπέρβαση της ταχθείσας σύμφωνα με το άρθρο 356, παράγραφος 1, του ΚΕΚΤΚ προθεσμίας για τη διαμετακόμιση να μην οδηγεί σε τελωνειακή οφειλή λόγω υπεξαίρεσας από την τελωνειακή επιτήρηση, αλλά σε τελωνειακή οφειλή βάσει του άρθρου 204 του ΚΤΚ;

β) Απαιτείται για την καταφατική απάντηση στο ερώτημα 1.α οι ενδιαφερόμενοι να παράσχουν στις τελωνειακές αρχές πληροφορίες σχετικά με τους λόγους υπερβάσεως της προθεσμίας ή τουλάχιστον να δηλώσουν στις τελωνειακές αρχές που βρίσκονταν τα εμπορεύματα κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της λήξεως της προθεσμίας που τάχθηκε σύμφωνα με το άρθρο 356 του [ΚΕ]ΚΤΚ και της πραγματικής προσκομίσεως των εμπορευμάτων στο τελωνείο προορισμού;

2) Πρέπει η έκτη οδηγία ⁽³⁾, και ειδικότερα το άρθρο της 7, να ερμηνευθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε να οφείλεται ΦΠΑ αν τελωνειακή οφειλή γεννήθηκε αποκλειστικά βάσει του άρθρου 204 του ΚΤΚ;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

⁽³⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) στις 29 Οκτωβρίου 2012 — Pelckmans Turnhout NV κατά Walter Van Gastel Balen NV κ.λπ.

(Υπόθεση C-483/12)

(2013/C 26/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Pelckmans Turnhout NV

Εναγόμενες: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η αρχή της ισότητας, η οποία τίθεται με το άρθρο 6, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και με τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με τα άρθρα 15 και 16 του προαναφερθέντος Χάρτη και με τα άρθρα 34 έως 36, 56 και 57 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτήν κανονιστική ρύθμιση όπως η προβλεπόμενη στα άρθρα 8, 9, 16 και 17 του νόμου της 10ης Νοεμβρίου 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening (περί του ωραρίου λειτουργίας στο εμπόριο, στη βιοτεχνία και στην παροχή υπηρεσιών), διότι η προβλεπόμενη στα άρθρα αυτά υποχρέωση κλεισίματος των καταστημάτων μία ημέρα την εβδομάδα:

- (i) δεν έχει εφαρμογή ως προς τους εμπόρους που είναι εγκατεστημένοι στους σιδηροδρομικούς σταθμούς ή στους χώρους των εταιριών δημοσίων συγκοινωνιών ούτε ως προς τις πωλήσεις που πραγματοποιούνται εντός των αερολιμένων και των λιμένων μέσω των οποίων διεξάγονται διεθνείς μεταφορές επιβατών ούτε ως προς τις πωλήσεις εντός πρατηρίων βενζίνης ή εντός ακινήτων ευρισκομένων πλησίον των αυτοκινητοδρόμων, έχει όμως εφαρμογή ως προς τους εμπόρους που είναι εγκατεστημένοι σε άλλες περιοχές,
- (ii) δεν έχει εφαρμογή ως προς τους εμπόρους που αναπτύσσουν δραστηριότητα πώλησως προϊόντων όπως είναι οι εφημερίδες, τα περιοδικά, ο καπνός και τα είδη καπνιστή, οι κάρτες τηλεφώνου και τα προϊόντα της Nationale Loterij (εθνικής λαχειοφόρου αγοράς), πωλήσεως υποδεμάτων οπτικοακουστικών έργων και ηλεκτρονικών παιχνιδιών, πωλήσεως παγωτών σε ατομικές μερίδες, έχει όμως εφαρμογή ως προς τους εμπόρους που προσφέρουν άλλα προϊόντα,
- (iii) έχει εφαρμογή μόνον ως προς τους μικρεμπόρους, δηλαδή ως προς τις επιχειρήσεις που ασχολούνται με την πώληση στον καταναλωτή, ενώ δεν έχει εφαρμογή ως προς τους άλλους εμπόρους,
- (iv) συνεπάγεται τουλάχιστον έναν προδήλως μεγαλύτερο περιορισμό για τους εμπόρους που ασκούν τη δραστηριότητά τους μέσω ενός υλικού σημείου πωλήσεων, με άμεση επαφή με τον καταναλωτή, απ' ό,τι για τους εμπόρους που ασκούν τη δραστηριότητά τους μέσω διαδικτυακών καταστημάτων ή ενδεχομένως με άλλους τρόπους πωλήσεως εξ αποστάσεως;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) στις 31 Οκτωβρίου 2012 — Georgetown University κατά Octrooiencentrum Nederland, δραστηριοποιούμενου με την ονομασία NL Octrooiencentrum.

(Υπόθεση C-484/12)

(2013/C 26/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank 's-Gravenhage

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Georgetown University

Καθού: Octrooiencentrum Nederland, δραστηριοποιούμενου με την ονομασία NL Octrooiencentrum

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα⁽¹⁾, και ειδικότερα το άρθρο του 3, αρχή και στοιχείο γ', την έννοια ότι, στην περίπτωση ισχύοντος κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας που προστατεύει περισσότερα προϊόντα, απαγορεύει να χορηγηθεί στον δικαιούχο του εν λόγω διπλώματος πιστοποιητικό για κάθε ένα από τα προϊόντα αυτά;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, ποια έννοια έχει το άρθρο 3, αρχή και στοιχείο γ', του κανονισμού στην περίπτωση που ισχύουν κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας προστατεύει περισσότερα προϊόντα και μολονότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης χορήγησης πιστοποιητικού για ένα από τα εν λόγω προϊόντα που προστατεύει το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας (Α), δεν είχαν ακόμη χορηγηθεί πιστοποιητικά για τα λοιπά προϊόντα (Β, Γ) που προστατεύονται με το ίδιο κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, αλλά, πριν ληφθεί απόφαση επί της αιτήσεως για το προαναφερθέν προϊόν (Α), έχουν εκδοθεί πιστοποιητικά για τα προϊόντα (Β, Γ) κατόπιν σχετικών αιτήσεων;
- 3) Ασκεί επιρροή για την απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα το αν η αίτηση για ένα από τα προϊόντα που προστατεύει το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας (Α) υποβλήθηκε την ίδια ημερομηνία με εκείνη της υποβολής των αιτήσεων για τα λοιπά προϊόντα (Β, Γ) που προστατεύονται με το ίδιο κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, μπορεί να εκδοθεί πιστοποιητικό για προϊόν προστατευόμενο με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, όταν ήδη έχει εκδοθεί πιστοποιητικό για άλλο προϊόν προστατευόμενο με το ίδιο κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, αλλά ο δικαιούχος έχει αποποιηθεί το τελευταίο πιστοποιητικό με σκοπό την απόκτηση νέου πιστοποιητικού βάσει του ίδιου κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας;
- 5) Σε περίπτωση που για την απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα ασκεί επιρροή το αν η αποποίηση ισχύει αναδρομικά, διέπεται το εν λόγω ζήτημα της ενδεχόμενης αναδρομικής ισχύος της αποποίησης από το άρθρο 14, αρχή και στοιχείο β', του κανονισμού ή μήπως από το εθνικό δίκαιο; Σε περίπτωση που το ζήτημα της ενδεχόμενης αναδρομικής ισχύος της αποποίησης διέπεται από το άρθρο 14, αρχή και στοιχείο β', του κανονισμού, έχει η διάταξη αυτή την έννοια ότι αναγνωρίζει αναδρομική ισχύ στην αποποίηση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 152, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Ολλανδία) στις 31 Οκτωβρίου 2012 — Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer κατά Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Υπόθεση C-485/12)

(2013/C 26/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven